

[Birthe Rønn Hornbech]

ninger på, som jeg jo gang på gang har kritiseret fra Folketingets talerstol. Det er alene det frie ord og den frie debat, den demokratiske samtale i frihed, der er afgørende for Venstre.

Så er det også afgørende for Venstre, at udlændinge opfattes som enkeltindivider og ikke bare som en gruppe. Det er jo ikke tilfældigt, at grundlovens frihedsrettigheder, herunder ytringsfriheden, som er nævnt i dag, og religionsfriheden netop ikke skelner mellem hverken Per eller Poul eller mellem hedninger og jøder eller mellem negre og kinesere. Det, der er det fornemme ved vores grundlov, er, at frihedsrettighederne gælder det enkelte menneske, der er til stede her i Danmark; fornemme kan det egentlig ikke være. Ved at formulere de grundlovssikrede frihedsrettigheder som individuelle rettigheder, der gælder enhver og altså i princippet uden hensyn til alder, tilhørsforhold, køn og race og med det eneste krav, at man skal være her i landet, har grundlovens givere tilkendegivet, at vi i Danmark som nævnt tager udgangspunkt i det enkelte menneske. Vi betragter også udlændinge og mindretal som enestående væsener, som ud fra deres eksistens som individer har krav på beskyttelse som individer og ikke bare som eksempelvis af en art i et eller andet mindretal.

Man kunne godt sige, at det at lovgive for et mindretal også kan være diskrimination af den enkelte. Racismeparagraffen er jo egentlig også i strid med hele tanken i straffeloven, der netop beskytter den enkelte.

Så kan man sige: Jamen skal udlændinge slet ikke have nogen beskyttelse over for særlige overgreb? Svaret er, at de naturligvis først og fremmest skal have præcis den samme beskyttelse som alle andre, og det kan de så få bl.a. efter reglerne om fredskrænkelser og æreskrænkelser.

Men når hr. Ole Espersen, som er kyndig på området, siger, at denne paragraf måske slet ikke er god nok, vil jeg sige: Så lad os se på den. Det, vi ønsker, er at afkriminalisere, skal vi sige de mindre ting. Hvis hr. Ole Espersen ønsker en bestemmelse om folkedrab, eller – som det er beskrevet i ministerens svar – om forfølgelse, der bygger på racemæssig overlegenhed, mener vi det er en helt anden sag. Vi vil meget gerne være med til at diskutere det og i det hele taget få afklaret, hvilke forpligtelser vi efter konventionerne har til en ganske bestemt formulering i straffeloven.

Meningen med menneskerettighederne og konventionerne synes vi ikke kan være, at man kan forhindre den frie debat. Jeg vil gerne henvise til den sag, der i øjeblikket verserer, grøn-jakkesagen, som viser, at det kan være et problem med den bestemmelse, vi har i dag. Venstre og Fremskridtspartiet er jo ikke de eneste, der har hævdet det.

Så vil jeg i øvrigt sige som den vigtigste begrundelse for det her, at hvis vores demokrati ikke kan tåle ytringsfrihed og fremsættelse af yderliggående meninger, hvis vi er nødt til at kriminalisere bestemte meninger, er demokratiet ilde stedt. Det er vigtigt for Venstre at gentage om og om igen, at fravær af straffelovsbestemmelser og forbud ikke skal forveksles med vores accept af alle mulige meninger og standpunkter. Afskaffelsen af denne bestemmelse, som den i dag er udformet, er for mig en demokratisk nødvendighed, så vi kan diskutere udlændingepolitiske spørgsmål fuldstændig på lige fod med alle andre.

Vi mener, at på netop dette område er der mere end noget andet sted brug for en demokratisk samtale; der er brug for en dialog. Vi er meget enige med SF's Poul Dam, der i 1970 sagde, at det er ikke statens opgave at foreskrive borgerne visse meninger eller fratage dem retten til visse andre meninger. Selv de mest skadelige opfattelser har ret til at eksistere og komme til udtryk. Det er udtryk for en primitiv moralistisk tankegang at tro, at man kan bekæmpe det, som bør bekæmpes, ved at kriminalisere det. Det tilslutter vi os.

Så skal jeg sige til sidst, at vi såmænd ikke har noget ønske om, at dette lovforslag kommer til afstemning. Lad os nu afvente grøn-jakkesagen, og lad os få diskuteret vores forhold til konventionerne.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Jeg føler trang til straks at meddele, at jeg stemmer imod lovforslaget. Jeg finder af mange af de grunde, som hr. Ole Espersen har fremført, helt at kunne afvise forslaget. Det er en lovbestemmelse, § 266 b, der blev indført i 1971 efter et grundigt forarbejde, et grundigt betænkingsarbejde; den blev udvidet i 1987, baggrunden herfor har vi hørt: Det var nødvendigt af hensyn til ratifikation af vores FN-racediskriminationsbestemmelse.